

“NU GA IK GENIETEN”

Sophie de Buisonjé zat met haar twee mannen in een wilde achtbaan. Nu is er eindelijk rust. Met **mama** blikt ze terug.

Door: Phaedra Werkhoven/ Fotografie: Anne Timmer

INTERVIEW

Sophie woont tijdelijk in Kudelstaart. Het huis in Amstelveen wordt zo grondig verbouwd dat Xander, Dex en Sophie er niet konden blijven wonen. Sophie lijkt op haar torenhoge hakken, die ze altijd draagt, en met haar loeistrakke spijkerbroek om de ultradunne benen zo weggelopen van een sixties filmset. Dat filmische heeft ook te maken met haar lange blonde haren, en die geloken oogopslag. Het was een bewogen jaar voor Sophie en Xander, eentje waarvan ze nog amper bekomen is. Een jaar waarin Xander goed en wel uit een burn out kwam. Dex in en uit het ziekenhuis moest. Sophie vervolgde veel voor de kiezen kreeg. En met een bruiloft waarvoor de energie destijds eigenlijk ontbrak. En toch is ze positief. Wil geen klaagverhaal vertellen. Want ze is een doorpakker, een bikkelaar. En vooral: dolgelukkig met haar twee mannen.

Na Dex' geboorte had Sophie binnen vijf dagen een baarmoederontsteking te pakken, waarvoor ze opgenomen werd in het ziekenhuis. Doodziek was ze. "Ik was te zwak om Dex op te pakken en voor hem te zorgen, kon alleen maar naar hem kijken. Dat was moeilijk, want alles in je roept om je kind. Lichamelijk was het zwaar. Ik ben al niet de dikste, maar die ontsteking teerde me volledig uit." Eenmaal thuis hoopte ze dat de rust zou wederkeren. Maar toen werd Dex ziek: buikgriep, eentje waarvoor hij vier dagen het ziekenhuis in moest. Toen hij thuis kwam, waren Xander en Sophie dolblij. Eindelijk kon het genieten beginnen. Maar toen begon het huilen. "Ons kindje huilt gewoon veel, dacht ik. Engelengeduld heb ik ermee gehad. Want als 'ie stopte met huilen, keek hij me

met die wiebeloogjes aan en dacht ik: ach, wat ben je toch schattig." "Achteraf heb ik wel meteen na mijn bevalling gedacht: er klopt iets niet met je oogjes. Maar wat het was wist ik niet. Ik was een onwetende moeder, Xander was veel weg en ik was verzwakt door die baarmoederontsteking waardoor ik het misschien ook niet zo helder zag. Hij huilde, huilde, huilde. Wekenlang." Tijdens een nacontrole van zijn

buikgriep sprak Sophie haar zorg uit. Dex werd op alle allergieën getest, maar bleef spugen. "Toen besloten de artsen, ook omdat ze aan mij zagen dat ik er totaal doorheen zat, dat het beter was hem op te nemen. Ik mocht niet bij hem slapen, want ze wilden dat ik rust zou nemen. Ik voelde me een slechte moeder. Supermoeilijk om hem daar gewoon achter te laten. Ik doe het allemaal niet goed, dacht ik." Terwijl een heel team van artsen zich met Dex bemoeide, dacht Sophie alleen maar: 'Waar ben ik in beland?' "Ik had het gevoel dat ik in een slechte film was beland. Maar Xander en ik zijn een sterk team, we zijn altijd optimistisch gebleven." Dex draaide met zijn ogen, en dus moest er een scan gemaakt worden in het Wilhelmina Kinderziekenhuis. "Daarvoor moest hij de MRI-scanner in, hij verdween in zo'n tunnel. Ik krijg alweer het zweet op m'n rug als ik het vertel. Dat was zo afschuwelijk. Dex krijste het uit." Na de scan werden de ernstige dingen uitgesloten. Ze moesten het maar weer even een paar weken aankijken. Het ging redelijk. Totdat hij ineens – toen hij een maand of zes was – bij alles wat hij deed zijn hoofdje schuin hield. Sophie dacht: wat is dit nu weer? En belde Xander. En daarna de kinderarts. Inmiddels hadden velen om haar heen het idee dat zij zich te veel zorgen maakte. "Ik voelde dat ze dachten dat ik gek was, en dat er met mijn kind niks mis was. Of ik niet in een postnatale depressie zat, spoken zag, vroegen ze zich af. Maar ik had gewoon gelijk. De kinderarts was blij dat ik belde en binnen vijf dagen ging Dex opnieuw de scan in." Hij bleek een zware vorm van nystagmus te hebben, een niet heel ernstige oogaandoening. Eindelijk een diagnose. "Wat dat voor hem betekent, is nog niet duidelijk. De kans bestaat dat hij minder goed ziet."

De vasthoudendheid waarmee ze Dex' oogaandoening boven water kreeg, heeft ze altijd al gehad. 'Dolle Mina', noemde haar vader haar. Na de scheiding van haar ouders ging Sophie het huis uit, zeventien jaar oud. "Ik dacht: dikke vinger. Ik ga het zelf doen, want thuis word ik gek." Het hechte gezinsleven dat ze altijd had gekend, bestond niet meer. "Voor mij was de scheiding een bom die ontplofte. Mijn reactie daarop was: afzetten." Waar de meeste getroubeerde tieners zich afzetten in een neerwaartse spiraal, ging die van Sophie omhoog. Mavo, vrije school, havo, atheneum en ➤

Sophie de Buissonje (32)

is mama van Dex (1). Sophie Steger en Xander de Buissonje ontmoeten elkaar in 2008 en trouwden deze maand precies een jaar geleden. Op 26 januari 2010 beviel ze van zoontje Dex.

Sofie in soundbites

Opvoedtechniek: "Vrij doch consequent."

iPod: "Amy Winehouse."

Dit wil ik Dex meegeven: "Positiviteit."

Ultiem genietmoment: "Met Xan en Dex in bed."

Mijn moeder had gelijk: "Komt tijd komt raad."

Als moeder ben ik het beste in: "Het geven van liefde."

Koken 's avonds doet meestal: "De au pair aangezien ik er helaas geen tijd voor heb."

Aanwezig bij de maaltijd: "Wisselend. Sowieso Dex. Vaak ook Xander en met een beetje geluk ook Semmie."

Over 5 jaar ben ik: "Net zo gelukkig als ik nu ben, hoop ik."

"ZES WEKEN VOOR DE TROUWERIJ WILDE IK ALLES AFLASTEN. IK WAS ZO MOE"

toen naar de UVA, waar ze sociaal wetenschappelijke informatica studeerde. Binnen vier jaar had ze die studie afgerond. "Mijn ouders waren verbaasd dat ik mijn diploma haalde. Ik ben opgevoed met: je moet buffelen. Dat ik die studie afmaakte, heeft mij echt voeten op aarde gegeven. Zo van: kijk, het lukt me ook zelf."

Die pitbullmentaliteit – doorbuffelen als het even niet lekker gaat – liet ze ook los op haar bruiloft. Voor ze zwanger was hadden Xander en zij al de bruiloft gepland. "Ik was onwijs happy met hem en wilde dat vieren. Ik had het gevoel dat we een paal moesten slaan samen. Nadat hij me vroeg, raakte ik vrij snel zwanger." De bruiloft werd afgelast omdat Sophie erg misselijk was in de eerste maanden. Dat trouwen kwam wel als de baby een paar maanden oud was. Dus moesten ze, gezien Xanders verleden met huwelijken wel even een nieuwe datum communiceren, om de pers rustig te houden. Een maand of twee voor het huwelijk zaten ze nog midden in de onderzoeksmolen met Dex en hadden ze nog geen idee waar het heen zou gaan. Sophie opperde dat het misschien beter was de bruiloft opnieuw te cancelen omdat haar hoofd totaal niet naar feesten en trouwen stond. "Xander zat op een ander *level* dan ik. Hij maakte zich minder zorgen. Hij zei: ik wil het niet uitstellen omdat ik me er te zeer op verheugd heb, maar ook omdat ik dan een heel land over me heen krijg. En daar had hij geen zin in. Zes weken voor de trouwerij dacht ik: we moeten het niet doen. Ik was zo moe. Zaterdag trouwden we in klein gezelschap, een fantastische dag. Al die bijzondere speeches en grappen die onze vrienden en familie hadden verzonnen. Hilarisch! Voor mij had het hierna voorbij mogen zijn. Want het feest dat we gepland hadden op donderdag was te veel van het goede. In tranen vertelde ik mijn moeder dan ook op zaterdagavond dat ik er zo tegenop zag. Van de twee slechtste opties was het feest laten doorgaan de minst slechte. In de tussentijdse dagen laadde ik me bij mijn moeder op voor het feest." "Dat feest heb ik amper meegemaakt. Het is totaal langs me heen gegaan. Iedereen had het fantastisch, maar ik heb zelf tijdens de receptie op bed gelegen. En ook tijdens het feest lag ik de helft van de tijd plat. Xander heeft zich misschien achteraf ook wel gerealiseerd dat het niet heel wijs was om door te zetten. Uiteindelijk ging het toch om ons? Ik wilde me niet laten leiden door de buitenwereld. Dat interesseert me niets. Het gaat om mij en om

Xander, om ons. De rest is bijzaak. Vind ik. Wat mij betreft hadden we het ook drie jaar later kunnen doen."

"Xander voelt voor mij als thuiskomen, hoe suf het ook klinkt. We laten elkaar in elkaars waarde, proberen niet aan de ander te sleutelen. Hij is het prachtigste mens dat ik ken. Xander en ik hebben elkaar via een wederzijdse vriend ontmoet. Of ja, ontmoet: telefoonnummers uitgewisseld. Daarna hebben we een maand op en neer ge-sms't. We begonnen met koetjes en kalfjes, soms op het platte af, maar al snel werden de berichtjes steeds diepgaander. Ik dacht op een gegeven moment: goh, het beeld dat men van deze jongen heeft geschetst klopt niet echt. Ik schrok van Xanders directheid en openheid, hij voelde alles zo goed aan. Hij kwam veel te dichtbij. Dat was ik niet gewend." In haar leven heeft ze nog nooit zoveel ge-sms't als met Xander. Midden in de nacht gingen hele lappen tekst heen en weer. Idiot dit, dacht ze, en ging hem gewoon maar eens bellen. Vervolgens hebben ze nachtenlang gebeld. En dat met iemand die ze nog nooit in levende lijve had gezien. "De eerste keer dat ik hem zag was bizar. Hij was net een liedje aan het schrijven en hij was totaal niet zenuwachtig. Ik vond het heel spannend. Ik dacht: of we gaan een hele wilde nacht hebben samen of we gaan kopjes thee drinken. Maar hij deed alsof ik al jaren daar binnen kwam wandelen. Het was heel ongedwongen. Zijn huis was leuk en het was gezellig. Maar het werd geen wilde nacht en we hebben niet gezoend. We hebben tot drie uur zitten kletsen. Die nacht besloot ik: we gaan het rustig aan doen. Ook omdat ikzelf net uit een relatie kwam. Na de derde keer afspreken gingen we pas zoemen. Bij de deur, heel netjes." Maar ja, het was wel Xander waarmee ze een relatie begon. Voor haar omgeving was dat trouwens geen *issue*. "Mijn vriendinnen zijn niet van die mensen die hun oordeel snel klaar hebben. Ze vonden hem wel bij me passen. Ik was altijd al een flieflouter, heb veel spanning nodig in een relatie. Ik kende het risico om met een man te gaan waar een aura van vreemdgaan omheen hangt. En hij wist dat ook ik in eerdere relaties niet altijd trouw was geweest. We stonden wat dat betreft op dezelfde lijn. Maar toen ik me eenmaal aan hem gegeven had, werd ik kwetsbaarder. Ik heb hem gezegd dat ik hoopte dat hij voor mij zou gaan, net als ik voor hem. Xander stond daar exact hetzelfde in. Vreemdgaan betekent ➤

